

Arrest

nr. 317 711 van 29 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders: X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarig kind, X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 17 juli 2024 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen ben jij een Albanees staatsburger en ben jij afkomstig uit de stad Korçë in Albanië. Je bent geboren op (...) 2010 en aldus nog minderjarig. Jij verliet Albanië met jouw moeder Z. E. (...) (O.V. (...)), jouw vader Z. J. (...) (O.V. (...)) en jouw broer Z. E'. (...) (O.V. (...)) op 7/11/2022.

Jouw moeder diende op 10/11/2022 een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Ook jouw vader diende die dag een verzoek in. Jouw ouders verklaarden in het kader van hun verzoek dat zij een ruzie hadden met familieleden over de familiale woning en dat zij Albanië verlieten omdat zij er onvoldoende financiële middelen hadden. Ook vonden zij het onderwijs in België beter dan in Albanië. Op

30/01/2023 verklaarde het CGVS het verzoek van jouw ouders kennelijk ongegrond. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde op 15/02/2024 de vaststellingen van het CGVS en verwierp aldus het beroep van jouw ouders. Jouw ouders gingen hiertegen niet in beroep.

Jij diende op 7 maart 2024 een eigen verzoek om internationale bescherming in. Ook jouw broer E'. (...) diende die dag een verzoek in. Jij ging tot het zesde leerjaar naar school. Jij werd er gepest omdat jouw familie arm is. Omdat er in jouw familie ruzie was, zetten jouw grootouders jullie op een bepaald moment op straat waardoor jullie een jaar elders hebben gewoond. Omdat dat financieel onhaalbaar werd, zijn jullie nog drie maanden teruggekeerd naar jouw grootouders. De ruzies startten terug waardoor jouw ouders besloten het land te verlaten.

Jij bent in het bezit van je origineel Albanees paspoort.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er wat jou betreft, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in jouw administratief dossier dient voorts te worden vastgesteld dat je verzoek niet-ontvankelijk moet worden verklaard.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Vooreerst dient vastgesteld dat uit de beschikbare informatie blijkt dat jij bij het eerste verzoek van je mama (Z. E. (...), O.V. (...)) reeds werd ingeschreven als persoon ten laste en dat het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd.15.02.2024 in het kader van haar verzoek ook voor jou geldt.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die je mama reeds aanhaalde ter staving van haar verzoek om internationale bescherming – waarin werd vastgesteld dat het familiale conflict louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard is, de aangehaalde probleem onvoldoende zwaarwichtig zijn, de financiële omstandigheden van jouw ouders en een mogelijk kwaliteitsverschil tussen het onderwijs in Albanië en België niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie noch onder de definitie van subsidiaire bescherming – waarvoor de beslissing definitief is. Jij verklaarde immers dat jouw familie voortdurend ruzie maakte over jullie huis en jullie geen geld hadden (NPO, p.3-4).

Voor wat betreft de door jou aangehaalde problemen op school in Albanië en op straat is de loutere vaststelling dat er gemene opmerkingen gemaakt werden, je enkele keren werd geduwd en jongens jou achterna riepen op straat (NPO, p.2, 4) – hoe betreurenswaardig deze feiten ook zijn voor jou – onvoldoende ernstig om gelijkgeschakeld te worden met vervolging of ernstige schade.

Aldus blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Jouw paspoort toont louter je identiteit aan, die niet wordt betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van “de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële

motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel". Tevens meent zij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

2.2.1. Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar artikel 3 EVRM, dient te worden opgemerkt dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het beoordelen of verzoekende partij als minderjarige vreemdeling eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen nadat er eerder namens haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, waarover een definitieve beslissing werd genomen. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient voorts te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing *an sich* niet aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat aan de in haren hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden, als begeleide minderjarige, op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.4. De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *"de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten."*

De Raad bemerkt dat de ouders van verzoekende partij op 10 november 2022 een verzoek om internationale bescherming indienden dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoekende partij als vergezellende minderjarige werd ingediend. Inzake het verzoek van haar ouders werd op 30 januari 2023 door de commissaris-generaal een beslissing tot verzoek kennelijk ongegrond genomen. Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen bij arrest nr. 301 635 van 15 februari 2024, waartegen geen cassatieberoep werd ingesteld bij de Raad van State. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een definitieve beslissing in de zin van artikel 1, § 1, 19° van de Vreemdelingenwet.

De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat door verzoekende partij geen eigen feiten worden aangehaald die een apart verzoek rechtvaardigen.

Meer bepaald wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt gemotiveerd: *"In dit geval blijkt uit jouw verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die je mama reeds aanhaalde ter staving van haar verzoek om internationale bescherming – waarin werd vastgesteld dat het familiale conflict louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard is, de aangehaalde probleem onvoldoende zwaarwichtig zijn, de financiële omstandigheden van jouw ouders en een mogelijk kwaliteitsverschil tussen het onderwijs in Albanië en België niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie noch onder de definitie van subsidiaire bescherming – waarvoor de beslissing definitief is. Jij verklaarde immers dat jouw familie voortdurend ruzie maakte over jullie huis en jullie geen geld hadden (NPO, p.3-4).*

Voor wat betreft de door jou aangehaalde problemen op school in Albanië en op straat is de loutere vaststelling dat er gemene opmerkingen gemaakt werden, je enkele keren werd geduwd en jongens jou achterna riepen op straat (NPO, p.2, 4) – hoe betreurenswaardig deze feiten ook zijn voor jou – onvoldoende ernstig om gelijkgeschakeld te worden met vervolging of ernstige schade.

Aldus blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Jouw paspoort toont louter je identiteit aan, die niet wordt betwist.”

Door in het verzoekschrift louter opnieuw te verwijzen naar het familiale conflict, de financiële omstandigheden van haar ouders en het kwaliteitsverschil tussen het onderwijs in Albanië en België, wordt op generlei wijze afbreuk gedaan aan de vaststelling dat deze problemen reeds beoordeeld werden in het kader van het verzoek van haar ouders en aldus geen eigen feiten betreffen die een apart verzoek rechtvaardigen. Waar verzoekende partij aanvoert dat haar verklaringen hieromtrent “*het CGVS ertoe (hadden) kunnen/moeten aanzetten om een andere kijk te krijgen op de vervolgingsfeiten*”, onderstreept de Raad evenwel dat het aan verzoekende partij toekomt eigen feiten aan te brengen die een apart verzoek rechtvaardigen, waar zij evenwel met haar loutere herhaling van de problemen die reeds in het kader van de verzoeken van haar ouders werden aangehaald en beoordeeld, in gebreke blijft.

Verder verwijst verzoekende partij opnieuw naar de pesterijen op school in Albanië, doch zonder *in concreto* afbreuk te doen aan de pertinente vaststelling hieromtrent dat deze problemen onvoldoende ernstig zijn om gelijkgeschakeld te worden met vervolging of ernstige schade.

Wat betreft voorts de bemerking in het verzoekschrift dat verzoekende partij in België verblijft sinds november 2022, geïntegreerd is in de Belgische samenleving en de Albanese samenleving niet meer aanziet als de hare, stelt de Raad evenwel vast dat uit deze elementen geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade kan worden afgeleid. De Raad onderstreept dat eventuele aanpassingsmoeilijkheden bij terugkeer naar Albanië geen enkel verband houden met een gegronde vrees voor vervolging in haar hoofde in Albanië, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Hoewel er begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar haar land van herkomst bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijke aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, betreft dit geenszins een intentionele bedreiging van haar leven, vrijheid en/of fysieke integriteit en zodoende geeft zulks in haar hoofde geen aanleiding tot een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Waar er nog op gewezen wordt dat in Albanië andere sociale waarden en normen gelden, dient nog te worden vastgesteld dat verzoekende partij op generlei wijze aantoont dat het loutere feit dat zij andere sociale waarden en normen zou hebben bij een terugkeer naar Albanië aanleiding zou geven tot vervolging dan wel ernstige schade. Deze elementen rechtvaardigen aldus evenmin een afzonderlijk verzoek.

Waar er ten slotte nog op wordt gewezen dat het mentaal welzijn van verzoekende partij door de moeilijkheden “*een zware dreun*” heeft gekregen, stelt de Raad vast dat verzoekende partij nalaat hieromtrent enig medisch en/of psychologisch attest bij te brengen en aldus niet verder komt dan blote beweringen. Dit element betreft derhalve evenmin een eigen feit dat een apart verzoek kan rechtvaardigen.

2.2.5. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen eigen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor haar rechtvaardigen.

2.2.6. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 24 juni 2024 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.7. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij geen eigen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor haar rechtvaardigen, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.9. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT